

**-PROJEKT-**

**UCHWAŁA Nr 2016  
Rady Gminy Stężycza  
z dnia 25 października 2016 r.**

**w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego  
w Gdańsku skargi, wraz aktami sprawy oraz z odpowiedzią na skargę.**

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 08 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 446 z późn. zm.) oraz art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz.718 z późn.zm.), Rada Gminy Stężycza uchwala, co następuje:

**§ 1**

Postanawia się przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku skargę Prokuratora Rejonowego w Kartuzach, sygn. PR Pa 20.2016, wniesioną pismem z dnia 06 października 2016r. (data wpływu 10 października 2016r.) na Uchwałę Nr XXXI/346/2014 Rady Gminy Stężycza z dnia 25 lutego 2014 r. w sprawie zasad i trybu przyznawania oraz pozbawiania stypendiów sportowych, wraz z aktami sprawy oraz z odpowiedzią na skargę.

**§ 2**

1. Upoważnia się Wójta Gminy Stężycza do:
  - przekazania skargi o której mowa w § 1 wraz z aktami sprawy oraz odpowiedzią na skargę zawierającą wniosek o oddalenie skargi jako bezzasadnej, w nieprzekraczalnym terminie do dnia 09 listopada 2016 r.,
  - do reprezentowania Rady Gminy Stężycza przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w tej sprawie oraz do ustanawiania pełnomocników procesowych.
2. Faktyczne oraz prawne argumenty przemawiające za oddaleniem skargi zawiera uzasadnienie niniejszej uchwały.

**§ 3**

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Stężycza.

**§ 4**

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący  
Rady Gminy Stężycza

Stefan Literski

## Uzasadnienie

Zgodnie z art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj.: Dz.U. z 2016 r. poz.718 ze zm.) skarga do sądu administracyjnego wnoszona jest za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi. Organ, którego skarga dotyczy, zobowiązany jest do przekazania skargi sądowi administracyjnemu wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie 30 dni od dnia jej wniesienia. W przypadku nie zastosowania się do powyższych obowiązków, sąd na wniosek skarżącego może orzec o wymierzeniu organowi grzywny (art. 55 ustawy). Z uwagi na powyższe podjęcie niniejszej uchwały jest niezbędne celem wypełnienia obowiązków nałożonych na organ gminy w/w ustawą.

Przedmiotowa skarga z przyczyn wskazanych poniżej została uznana za bezzasadną i z tego też powodu wymaga przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku wraz z aktami oraz odpowiedzią zawierającą wniosek o jej oddalenie.

Dnia 10 października 2016 r. do Rady Gminy Stężyca wpłynęła skarga Prokuratora Rejonowego w Kartuzach z dnia 06 października 2016r. na uchwałę nr XXX/346/2016 Rady Gminy Stężyca z dnia 25 lutego 2014 r. w sprawie zasad i trybu przyznawania oraz pozbawiania stypendiów sportowych.

W swojej skardze Prokurator zarzucił powyższej uchwale naruszenie przepisów art. 31 ust. 1 oraz 3 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (t.j. Dz. U. z 2016r., poz. 176 z późn.zm.) oraz tym samym wniósł o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w zakresie § 3, 4, 7 oraz 8 Regulaminu stypendiów sportowych, stanowiącego załącznik Nr 1 do przedmiotowej uchwały, z uwagi na ich sprzeczność z wyżej wskazanymi przepisami. Poniżej przedstawiona została kolejno argumentacja Prokuratora co do niezgodności z prawem skarżonych zapisów, wraz z komentarzem oraz przyczynami uznania ich jako nieposiadających uzasadnienia prawnego oraz faktycznego.

1.

W ocenie Prokuratora § 3 Regulaminu w brzmieniu:

*„1. Stypendium sportowe może być wypłacane zawodnikowi, który: a) uprawia dyscyplinę sportu zaliczaną do programu Igrzysk Olimpijskich lub Igrzysk Paraolimpijskich, a także wchodzącą do ogólnopolskiego współzawodnictwa sportowego dzieci i młodzieży oraz dorosłych; b) reprezentuje kraj, macierzysty klub sportowy lub stowarzyszenie kultury fizycznej na zawodach sportowych oraz na dzień składania wniosku o stypendium, spełnia przynajmniej jedno z niżej wymienionych kryteriów: 1) ustanowił rekord Polski, 2) zdobył medal Mistrzostw Polski, Europy, Świata, Igrzysk Olimpijskich i Paraolimpijskich w dyscyplinach seniorskich, 3) zakwalifikował się do reprezentacji Polski na Mistrzostwa Świata lub Europy, Igrzyska Olimpijskie lub Paraolimpijskie, 4) zajął miejsce 1 - 8 w halowych mistrzostwach Polski, w danej kategorii wiekowej z wyłączeniem seniorów, 5) zajął miejsce 1 - 12 w mistrzostwach Polski na stadionie, w danej kategorii wiekowej z wyłączeniem seniorów.”* „stoi w sprzeczności z treścią art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie, który to stanowi iż „Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa, w drodze uchwały, szczegółowe zasady, tryb przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień, o których mowa w ust. 1 i 2, biorąc pod uwagę znaczenie danego sportu dla tej jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy.” Przedmiotowy zarzut został przez Prokuratora uzasadniony w postaci wskazania, iż kryteria zawarte w art.

31 ust. 3 ustawy o sporcie są jedynymi dopuszczalnymi kryteriami umożliwiającymi przyznanie stypendium.

Odnosząc się do powyższego zarzutu wskazać należy, iż zapisy § 3 Regulaminu, określające po spełnieniu jakich warunków zawodnikowi może zostać wypłacone stypendium sportowe, zawierają się w zakresie przedmiotowym oraz podmiotowym ustawowych kryteriów, w postaci znaczenia danego sportu dla danej jednostki terytorialnej oraz osiągniętego wyniku sportowego. Idąc dalej, z literalnej wykładni omawianego zapisu regulaminu wynika, iż stanowią one uszczegółowienie tych dwóch kryteriów, co jest zgodne z delegacją ustawową zawartą w art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie. Bez wątpliwości wskazać należy, iż przyjęcie w uchwale, iż zawodnik uprawiający określoną dyscyplinę sportową, reprezentujący swój kraj czy społeczność lokalną oraz przy tym zdobywający określone medale lub ustanawiający rekordy (§ 3 ust. 1b Regulaminu) może otrzymać stypendium sportowe, jest niczym innym jak ustaleniem zasad przyznawania takiego stypendium w oparciu właśnie o dwa kryteria ustawowe, tj. znaczenie danego sportu dla danej jednostki terytorialnej oraz osiągnięty wynik sportowy. Bowiem w art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie nie sprecyzowano szczegółowo kryteriów, jakie powinny być zachowane przez jednostkę samorządu terytorialnego przy wypełnianiu delegacji ustawowej tego przepisu. Zatem przy tak ogólnym określeniu wymogów ustawowych realizacji delegacji zawartej w art. 31 ustawy o sporcie przedmiotowy obowiązek jednostki samorządu terytorialnego może przybrać dowolną formę. Przedmiotowy tok rozumowania został zaprezentowany przez Wyrok WSA w Gliwicach z dnia 18 sierpnia 2015 r., sygn. III SA/GI 554/15, Wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 13 lutego 2013 r., sygn. IV SA/Wr 631/12

Co jednak najważniejsze w argumentacji dotyczącej przedmiotowego paragrafu, przyjęcie za Prokuratorem, iż jedynymi, zgodnymi z prawem kryteriami jakie mogą być wskazane w uchwale przy przyznawaniu stypendium są te dwa ustawowe, skutkowałoby koniecznością mechanicznego przepisania ich do treści uchwały z ustawy. Takie natomiast działanie zostało wprost zakazane przez § 137 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (t.j. Dz. U. Z 2016 r., poz. 283) w brzmieniu: „W uchwale i zarządzeniu nie powtarza się przepisów ustaw oraz przepisów innych aktów normatywnych.” Co więcej, w orzecznictwie istnieje już ugruntowany pogląd, iż „przepisywanie” zapisów ustawowych do uchwały stanowi istotne naruszenie prawa, co z kolei w konsekwencji musi prowadzić do stwierdzenia nieważności takiego zapisu.

2.

W ocenie Prokuratora § 4 Regulaminu w brzmieniu:

„§ 4. 1. Stypendium przyznaje Wójt Gminy Stężycza z własnej inicjatywy lub na wniosek: a) klubu sportowego, w którym zrzeszony jest zawodnik, b) trenerów lub instruktorów sportu.”, również jest niezgodny z zapisami art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie z uwagi na fakt, iż ta norma ustawowa nie zawiera żadnych ograniczeń w zakresie podmiotu, który może składać wniosek o stypendium i z tego też względu w ocenie Prokuratora zapis regulaminu stanowi niezgodne z prawem ograniczenie. Zapis ten stanowi również w ocenie Prokuratora niezgodne z dyspozycją art. 31 ustawy o sporcie przekazanie uprawnień organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego jej organowi wykonawczemu.

Jeśli chodzi o zarzut dotyczący ograniczenia kręgu podmiotów, które mogą składać wnioski o przyznanie stypendium, to należy wskazać, iż w kwestionowanym zapisie uchwały wskazano niejako dwie drogi umożliwiające zawodnikowi otrzymanie

stypendium. Pierwszą z nich jest rzeczywiście złożenie wniosku przez klub lub trenerów, drugą natomiast (co zostało de facto przez Prokuratora pominięte w Jego skardze) jest przyznanie takiego stypendium niejako z urzędu przez Wójta. Idąc dalej, poprzez takie skonstruowanie przedmiotowej regulacji, każdy zawodnik może także samodzielnie ubiegać się o przyznanie stypendium, korzystając przy tym z drugiej drogi.

Co jednak najważniejsze z punktu widzenia obowiązującego w tym zakresie prawa, zgodnie z twierdzeniami Prokuratora norma ustawowa art. 31 ust. 3 nie zawiera żadnych ograniczeń w zakresie podmiotu który może składać stypendium. Jednakże w tym miejscu stanowczo podkreślić należy, iż nie zawiera ona takich ograniczeń przede wszystkim dlatego, że przedmiotowy przepis zawiera upoważnienie ustawowe dla organu stanowiącego-Rady Gminy, do określenia zasad oraz trybu przyznawania i pozbawiania tego stypendium. Taka natomiast konstrukcja przepisu deleguje Radę Gminy do autonomicznego ustanowienia kręgu osób mogących składać wnioski. Przedmiotowe zapisy mieszczą się bowiem w zakresie przedmiotowym delegacji ustawowej co do określenia zasad i trybu przyznawania przedmiotowego stypendium. W orzecznictwie ugruntował się już pogląd, że poprzez takie skonstruowanie treści art. 31 ust 3 ustawy o sporcie ustawodawca dał możliwość samodzielnego ustalenia podmiotów mogących się ubiegać o stypendium, jako mieszczącym się w zakresie przedmiotowym tejże delegacji. Przedmiotowemu zapisowi Prokurator zarzuca również poprzez taką jego konstrukcję przekazanie uprawnień organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego jej organowi wykonawczemu. Natomiast takie działanie stanowi w ocenie Prokuratora naruszenie upoważnienia Rady Gminy w tym zakresie, wynikającego z art. 31 ustawy o sporcie. W tym miejscu wskazać należy, iż *„Wójt Gminy jedynie przyznaje nagrodę z inicjatywy własnej lub na wniosek (realizuje uchwałę), co nie oznacza, że wchodzi w kompetencje organu stanowiącego.”* (Wyrok NSA z dnia 17 stycznia 2013 r., sygn. II GSK 1903/11)

3.

Zgodnie z § 7 oraz 8 Regulaminu ostateczną decyzję od przyznaniu stypendium podejmuje Wójt Gminy na wniosek powołanej Komisji Stypendialnej. Wysokość przyznawanego stypendium została ustalona w postaci określenia górnych granic kwotowych, w zależności od wysokości wyniku sportowego lub zdobytego medalu. W ocenie Prokuratora, zapis dotyczący podejmowania decyzji o przyznaniu stypendium oraz rzekomego określania jego wysokości przez Wójta, stanowi przekazanie uprawnień organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego jej organowi wykonawczemu. Natomiast takie działanie stanowi w ocenie Prokuratora naruszenie upoważnienia Rady Gminy w tym zakresie, wynikającego z art. 31 ustawy o sporcie.

W tym miejscu wskazać ponownie należy, iż dyspozycja art. 31 ust. 3 wskazuje, iż Rada Gminy ma w sposób autonomiczny ustalić zasady oraz tryb przyznawania stypendium sportowego. Wskazanie w uchwale, iż Wójt Gminy Stężyca podejmuje decyzje o przyznaniu stypendiów w oparciu o stworzony przez Radę Gminy regulamin, określający precyzyjnie kryteria jego przyznania oraz jego górne granice kwotowe, w zależności od zajętego przez zawodnika miejsca zdecydowanie nie może zostać uznany jako niezgodny z prawem lub jako przeniesienie kompetencji pomiędzy organami gminy. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem NSA wyrażonym w wyroku z dnia 17 stycznia 2013 r., sygn. II GSK 1903/11 *„ustalenie wysokości nagród przy braku precyzyjnych uregulowań w delegacji ustawowej poprzez ustalenie w uchwale maksymalnej wysokości*

nagrody do określonej kwoty i uzależnienie wysokości nagrody od zajętego przez zawodnika miejsca wskazuje na wypełnienie delegacji ustawowej. Należy jeszcze raz podkreślić, że z ustawy wynika jedynie obowiązek ustalenia wysokości nagród oraz wskazania za jakie osiągnięcia są one należne. Ustawa o sporcie w art. 31 ust. 3 nie wskazuje konkretnie na jeden właściwy sposób sprecyzowania tej wysokości.” Jeśli natomiast chodzi o ponownie podnoszone przez Prokuratora przeniesienie kompetencji na organ wykonawczy również poprzez omawiane zapisy, poza argumentacją wskazaną w pkt 2 uzasadnienia wskazać należy, iż z ogólnych zasad ustrojowych wynika jednoznacznie, iż Rada Gminy jest organem uchwałodawczym Gminy, natomiast Wójt Gminy jej organem wykonawczym. W tym kontekście wskazać należy, iż zarówno w tej, jak i niemal we wszystkich uchwałach ich wykonanie powierza się Wójtowi Gminy. Ponadto, wyznaczanie Wójta przez Rady Gmin do przyznawania stypendiów oraz wykonywania innych obowiązków wynikających z podejmowanych uchwał jest zabiegiem niemalże każdorazowym i do tej pory, ze względu na swój oczywisty charakter nie było przedmiotem wątpliwości, tym bardziej rozważań orzeczniczych.

Wobec powyżej wskazanych argumentów prawnych oraz faktycznych wskazać należy, iż zarzuty wskazywane przez Prokuratora są bezzasadne i prowadzą do wniosku o konieczności wystąpienia do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z wnioskiem o oddalenie sformułowanej przez niego skargi. Podzielając argumentację zawartą w Wyroku NSA z dnia 17 stycznia 2013 r., sygn. II GSK 1903/11, Prokurator stwierdzając sprzeczność z prawem postanowień badanej uchwały odwołał się jedynie do wykładni językowej art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie, pomijając wykładnię celowościową, która miała znaczenie dla prawidłowości odkodowania treści tej normy prawnej, uwagi na cel jaki przyświecał ustawodawcy we wprowadzeniu tej regulacji prawnej. Bowiem z treści art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie wynika, że ustawodawca nie przewidział dodatkowych, poza wyraźnie wyartykułowanymi, kryteriów jakie winny być spełnione przez jednostki samorządu terytorialnego, aby finansować nagrody czy wyróżnienia za wyniki sportowe. Zatem przy tak ogólnym określeniu wymogów ustawowych realizacji delegacji zawartej w ww. przepisie, przedmiotowy obowiązek jednostki samorządu terytorialnego może przybrać dowolną formę, jeżeli oczywiście uwzględni osiągnięte wyniki sportowe i znaczenie danego sportu dla danej jednostki samorządu terytorialnego.

Wobec powyższego podjęcie przedmiotowej uchwały zdaje się być konieczne oraz w pełni uzasadnione.

**WÓJT**  
Tomasz Brzoskowski